

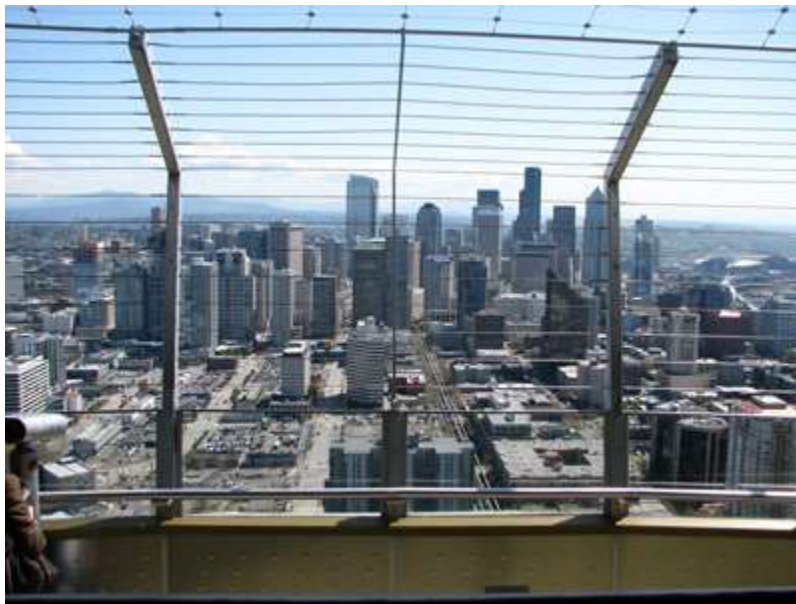
הילד המטייל – טיול משפחתי להרי הרוקיז

הקדמה (וטיסות...)

את הטיול הזה להרי הרוקיז אבא תכנן הרבה זמן, כבר לפני כמעט שנה כמתנה לכבודו יום הולדת ארבעים שלו. התכנון הוא לטיול של כמעט 30 ימים, שמתחיל בסיאטל ונגמר בסן-פרנסיסקו והחלקים הכי חשובים ומלהיבים הם בהרי הרוקיז! אני הייתי שותף מאוד מתלהב וכבר מההתחלה קראתי את ספר הטיולים (המדחים של נטע דגני).

ב 22.7 מתרגשים מאוד המראנו מתל אביב והותרנו את האזעקות מאחור. אחי הקטן, נדב, עוד הספיק לשאול בשדה התעופה איך המטוס מוגן מהטיילים וגם בשדה בלונדון ובשיקגו חשבנו ששמענו אזעקות.

ביום הטיסה הראשון טסנו ללונדון. הגענו ללונדון ושם רק ישנו (ואכלנו) במלון ליד שדה התעופה. לאחר יום טיסה מפרך נוסף הגענו עיפיים לסיאטל באחר הצהריים של ארצות הברית. היה מזג אוויר גשום אבל למרות הכל עצרנו בדרכנו בעיר ובדיוק מזג האוויר השתפר על מנת לאפשר לנו לעלות לראש ה-space needle. וכאן התחיל הטיול. ממרום מגדל התצפית השקפנו על גורדי השחקים של העיר ועל המפרץ:

24.7 – סיאטל

העיר סיאטל והאקווריום: הג'ט לק הקים אותנו מוקדם. אבא ראשון בשלוש ורבע, אני שני בארבע וחצי ואמא ונדב בחמש וחצי. בשבע וחצי כבר היינו בדאון טאון סיאטל, אחרי נסיעה קצרה ברכבת היפה מהסיאטל סנטר. מתחת לגורדי השחקים קיפצנו לנו ובדרך לרציף עשינו אווירונים ברחובות היורדים מהגבעה של הדאון טאון אל האקווריום של סיאטל.

באקווריום של סיאטל ראינו חיות נפלאות כמו דיונונים, כרישים, לוטרות, כלבי ים, ואריות ים, דג זהירון, דג אבונפחה, ועוד...

החיות באקווריום היו מדהימות. רוצים שאני יוכיח לכם את זה בסיפור על התמנון? התמנון, שבעצם היה נקבה תמנונה, זזה עם כוח הזרועות פתוחות! זה היה מחזה מדהים לראות אותה זזה עם הזרועות ותוכלו באמת גם לראות אותה זזה צילמנו סרטון שלה והנה גם תמונה:

היתה באקווריום פינת ליטוף שבה ליטפנו חיות כמו: כוכבי ים, מלפפון ים, סרטנים. וככה נראתה פינת הליטוף:

באקווריום היו עוד חיות לא פחות מדהימות. אני חושב שהאקווריום הזה היה האקווריום הכי יפה שראיתי, אבל תאמינו לי יש חיות אפילו יותר מדהימות שראינו בטיול הזה ובטח נראה עוד.

בסיום האקווריום הינו מאוד רעבים והלכנו לשוק האוכל המפורסם של סיאטל כדי לאכול. בשוק גם צפינו במוכרי הדגים שהמציאו ספורט חדש: ספורט זריקת דגים. מוכר אחד זורק דג והשני תופס...
תופס...

מוזיאון המדע: משם המשכנו למוזיאון המדע. מוזיאון המדע בסיאטל היה סוף נפלא של יום נהדר שהספקנו בו המון. במוזיאון יש תערוכות נפלאות כמו: תערוכת דינוזאורים שבה מוצגים פסלי דינוזאורים ענקיים אלקטרוניים שזזים קצת ונראים אמיתיים, תערוכת פרפרים שרואים בה פרפרים אמיתיים מדהימים מתעופפים ולפעמים הם נוחתים עליך. במוזיאון המדע גם ראינו מופע לייזר מדהים שהנושא שלו הוא המוסיקה של מייקל ג'קסון שיש בו מוזיקה מתלווה לאפקטים שיוצרים הלייזרים. זה מופע נפלא אבל לא מומלץ ממשוהו שסובל מסחרחורת, כמו אחי הקטן - נדב.

25.7- איי סן חואן - יום שני לטיול

פארק ההטעיה (deception pass park): פארק ההטעיה הוא פארק נהדר ואדיר באיי סן חואן ליד גשר מגניב, אדיר, ויפה מאוד מאוד שממנו רואים את שני מצרי הים שמקיפים את האי. היו שני צדדים - צד שהיה למטה יותר שבו רואים את החוף הקטן והיפה, והצד למעלה יותר היה יער קטן עם עצים גבוהים כגורדי שחקים. הנה תראו את הגשר:

מהגשר ירדנו במסלול לחוף ובו ראינו חיות אדירות בשם מלפפוני ים שאם נוגעים בהם בעדינות הם מתכווצות, ואם לוחצים עליהם הם משפריצים אליך מין נוזל שנראה כמו מים. הנה אחי לוחץ:

זזה לא הכול, לאחר שבילינו בחוף המזרחי המשכנו לחוף הצפוני ושם, צמוד לים, יש אגם. היינו גם שעה בקייקים אדירים ואני ומשפחתי חצינו את כל האגם הלוך וחזור. בקיצור פארק ההטעיה מאוד מאוד: מגניב, ויפה. והנה עוד תמונה שלו בשקיעה.

26.7 – איי סן חואן ותחילת הדרך לרוקיס

שיט לווייתנים באיי סאן חואן: כשכתבתי לגבי הביקור באקווריום שראינו חיות אפילו יותר מדהימות התכוונתי לשיט לווייתנים.

חייתי המון זמן, עוד כשקראתי את הספר בארץ, לשיט הזה והנה עשיתי אותו. השיט היה חמש שעות וחצי וראינו בו המון חיות ים יפות ונדירות כמו: לווייתנים, כלבי ים, אריות ים הרבה יותר יפים מאלה שהיו באקווריום, ונשר ים (bald eagle). חלק מהכיף בשיט זה היה שהחיות היו בטבע ושלא להזכיר את הנוף המדהים באזור. כיוון שלהורים אין מצלמה טובה והם מצלמים

באייפון ובאייפד, תוכלו לראות חלק קטן מגופו של הלווייתן, ובתמונה ליד את נשר הים (bald eagle) –

אז עם אתם הולכים לאיי סאן אני ממליץ לכם בחום ללכת לשיט ליוויתנים.

אחרי השיט (ואחרי שההורים עצרו קצת לקניות – משעמם!!!), יצאנו לנסיעה הארוכה להרי הרוקיז. בתשע בערב אחרי יום מתיש הגענו למלון רמדה במריט שהוא מלון נפלא בקנדה שבתוכו יש בריכה ומגלשת מים אדירה, מגניבה, וכיפית מאוד מאוד. החוויה הזאת היתה אדירה. אז אני ממליץ לכם מאוד ללכת למלון רמדה במריט.

27.7 – הנסיעה לג'ספר והעיירה בלו ריבר:

אנחנו כבר במרגלות הרי הרוקיז אחרי שעברנו את רוב הנסיעה להרי הרוקיז שנמשכה סך הכל 6 שעות.

בדרך אחרי כארבע שעות נסיעה רצינו לעצור באגם שבתוך הישוב הציורי בלו ריבר. האגם שליד היישוב בלו ריבר הוא יפיפה. שחינו בתוכו והיתה רפסודה על האגם ועליה מגלשה שגלשנו עליה הישר למים הקפואים. הכל היה טוב ויפה חוץ משהמים היו קפואים. אחרי שהתחממנו מעט הלכנו לטיול במסלול מסביב לאגם וראינו מרחוק את הרי הרוקיז. משם המשכנו בנסיעה ונכנסו אל תוך הרי הרוקיז נפעמים מיופיים של ההרים הפראיים. מיד כאשר נכנסו לשמורת ג'ספר ראינו בצידי הדרך אייל קנדי זכר עם קרניים מרשימות. עצרנו בצד בהתרגשות מהחוויה המרהיבה.

28.7 קרחון המלאך angel glacier:

זה היום הראשון בהרי הרוקיז וביום הזה כמעט לא היה דבר לשפר. ביום זה היינו בקרחון המלאך. קרחון המלאך זה בין ההרים הכי יפים שהייתי בהם הטיול היה אדיר, מדהים, ואין דרך לתאר את יופיו. אני ואבא שלי הגענו עד לפסגות ההר שגובהה כ-2288 מטר. אורכו של המסלול 7.7 קילומטר והוא מטפס בשביל תלול מאוד (וסך הכל טיפסנו 520 מטר). המסלול עבר בפרחים מדהימים, יער גדול וראו בו פסגות מושלגות ואפילו הייתי באחת מהפסגות האלה, וגם התגלשתי על השלג בפסגה הזאת. בקיצור המסלול היה משגע. הנה הקרחון, ותראו איך הוא נראה קצת כמו כנפיים של מלאך:

29.7 נסיעה לאגם מלאגין ו-מפגש עם דובים

זה היום השני שלנו ברוקיז והמסלולים בו הם קלים ופשוטים, אחרי שהתעייפו מהיום הקודם. היום זה רק היום השני שלנו בהרי הרוקיז וכבר ראינו דובים. אמא דובה והגור שלה והם מזן של דוב שחור וההבדל בין דוב שחור לדוב גרזלי שדובי גרזלי הרבה יותר גדולים מדובים שחורים.

ולראות דוב כזה הרבה זמן עם אמו זאת בין החוויות הכי יפות שחוויתי בטיול זה ממש חוויה של פעם בחיים ובקיצור הדוב ואמא והגור שלה זה בין הדברים הכי יפים שראיתי מימי.

את הדובים ראינו בדרכנו לאגם מלאגין. אחרי החוויה הזאת הגענו לאגם היפה הזה ומשם עשינו מסלול קל ופשוט שאורכו כ-2 קילומטר לאגם אחר המכונה "אגם המוס". כשהגענו לאגם הזה חווינו חוויה מעניינת מרתקת ויפה ואפילו קצת מוזרה. פגשנו צלם של נשיונל גיאוגרפיק וילד, שצילם סרט על מוסים. הצלם סיפר לנו על חיי הצלמים, שבמשך שנים מסתתרים בטבע

ומצלמים חיות לסרט קצר. הוא מבלה שנה שלמה בתצפיות על מוסים כדי ליצור סרט של 45 דקות, שיקרא "שנה בחיי מוס". אנחנו סיפרנו לו על החיים בישראל.

בשעות אחרי הצהריים נסענו לקניון מלאגין. זה לא מרכז קניות, אלא קניון צר וגבוה ביותר שעיצב הנחל, שנראה כאילו עיצבו אותו האדריכלים הטובים בעולם. אחר כך טבלנו לשחיה (או איך שאבא ואמא כינו אותה - עינוי סיבירי) באגם קפוא ושיחקנו בו - היה כיף!

30.7 רכס קרחוני קולומביה -

זה כבר היום השלישי שלנו בהרי הרוקיז. עזבנו את שמורת הטבע הלאומי ג'ספר והגענו לבאנף נשיונאל פארק בדרך הידועה בשם "כביש הקרחונים".

בערך באמצע הדרך יצאנו לטיול רגלי במסלול מעבר פרקר (Parker ridge). בהתחלת טיול זה מצאנו משפחה ישראלית שהלכנו איתם כל הדרך והתחביב שלהם הוא לתפוס פרפרים. בדרך נהנו מאוד לשחק בשלג שעדיין נותרו ממנו חתיכות על ההר וגם מצאנו מאובנים מאוד מעניינים, יפים, שנראים כמו אבן שחרטו עליה האומנים המודרניים הגדולים בעולם. אבל זה כלום יחסית לנוף בסוף המסלול. מפסגת ההר נשקף נוף של הקרחונים הגדולים, מפלים ונהרות. לדעתי זה היה בין הדברים הכי יפים שראינו בטיול זה:

אה איזה מבולבל הייתי. שכחתי לספר לכם שעוד לפני שיצאנו לטיול הרגלי ביקרנו בקרחון אתבסקה (Athabasca). בהתחלת טיול זה טיפסנו בעליה תלולה מאוד לקרחון גדול, ויפה שרואים ממנו מפלים יורדים אל נהר קפוא. שכחתי גם לספר לכם על הגשר הצר והמגניב שחצינו כדי להגיע לקרחון והגשר היה מעל נהר קפוא וגועש. אחרי כל זה ממש הלכנו על הקרחון והנה התמונה שלי חוצה את הקרחון –

31.7 - פארק יוהו (Yoho National Park)

מפל טקקאו (takakkaw) –

זה כבר היום הרביעי בהרי הרוקיז ואני ואבא שלי השכמנו קום ונסענו לטיול במכונית במטרה לנסות לראות חיות שבדרך כלל בעונה החמה פעילות רק בשעות הבוקר. אחרי שעברנו את הכביש של השמורה הטבע הלאומית יוהו הגענו למפל שאבא שלי תכנן שנגיע לו. המפל הזה שטיילנו בו גולש מקרחון ענק מעליו והוא בגובה של 380 מטר - המפל השלישי הכי גבוה בקנדה. אז חיות לא ראינו (חוץ מדיר אחד), אבל ראינו את המפל המדהים הזה:

אחרי ארוחת הבוקר עזבנו את המלון והתחלנו יום נסיעה ארוך שנגמר בבאנף ובדרך שלושה אגמים מפורסמים.

אגם אמרלד בפארק יוהו:

האגם נקרא אמרלד כי השם אומר אבן ירוקה והאגם הוא בצבע כחלחל-ירקרק מאוד מאוד בהיר ומקסים, ולידו יש הרים מקסימים. הצבע המושלם של המים נובע מעומקו של האגם וגם מאבק מיוחד שיורד מהקרחונים ומההרים. תכננו להקיף את האגם ברגל אבל בסוף בחרנו לקחת קנו. חתרנו באגם הזה קנו, ראינו נוף של הרים מושלגים ונוף האגם היפה הכול כך, וגם היער המדהים הוסיף לנוף היפה.

אפילו שלאמא יש מחלת ים היא הרגישה טוב. בקיצור אני ממליץ מאוד ללכת לאגם אמרלד שנראה כך:

משם עזבנו את פארק יוהו והמשכנו לפארק באנף. המשכנו לעוד שני אגמים. היה קשה להחליט איזה מהאגמים המפורסמים והמדהימים שראינו באותו יום יותר יפה.

אגם מורין:

באגם מורין טיפסנו בהתחלה במעלה מדרגות שמוביל אל הר אבנים שרואים בו את הנוף הלא יאומן. בירידה אבא ואבא רצו שנרד במדרגות, אבל אני ונדב התקשנו שנרד בירידה תלולה דרך הר מאבנים. בסוף שכנענו אותם לרדת בירידה המסוכנת והשגנו את מבוקשינו, אבל התנאי היה שנלך רק במסלול שאבא מתווה, אחריו. אחרי שסיימנו את הירידה התלולה היינו צריכים ללכת על גזעים שהיו בתוך האגם והיה צריך לפעולה זאת זריזות, ושווי משקל. תראו את המסלול האתגרי שעשינו:

אגם לואיז:

אגם לואיז הוא האגם הכי מפורסם בהרי הרוקיז וגם המקום הכי תיירותי בהרי הרוקיז.

אבא סיפר לי שפעם האגם היה יפה עוד יותר מהיופי שלו עכשיו כי פעם הקרחון גלש ממש עד האגם. קשה לדמיין את זה כי גם היום מדובר במקום נפלא, יפה אפילו יותר מאגם אמרלד. ראיתי באגם ציפורים יפים שחורים לבנים שחגו סביב האגם. הלכנו מסביב לאגם לואיז וראינו את הנוף המעבר לכול דמיון, והיפה עד התעלפות מיופיו שנמצא באגם לואיז:

1.8 העיירה באנף והנופים שסביב לה

היום החמישי בהרי הרוקיז ואנחנו הולכים לעיירה באנף. אמא התלהבה מהעיר מהתחלה, אבל אני אמרתי לה שבאנו לרוקיז לראות נופים ולא עיירה קטנה שהיא אפילו לא סיאטל אבל בהמשך נהייתי מאוד.

הלכנו בעיר וליד הנחל ואכלנו גלידה ואז אבא מצא במקרה את המוזיאון של הפארק הלאומי באנף (שלא כתוב בספר הטיולים). המוזיאון של הפארק באנף הוא מוזיאון שרואים בו את הפוחלצים שעשו בעבר מחיות ויש את כל החיות בהרי הרוקיז שחיו בפארק אי פעם. ראינו במוזיאון ביצים של עופות, עופות פוחלצים, איילים פוחלצים, נמרים פוחלצים, זאבים פוחלצים ודובים פוחלצים שחיו בהרי הרוקיז. אני מאוד אוהב לראות ולחקור חיות והחוויה במוזיאון היתה בשבילי נדירה ומדהימה מעבר לכל דמיון. הנה תמונה של המוזיאון שאפשר לראות חלק מהפוחלצים (אני צילמתי):

מכאן המשכנו לנקודה ממנה יוצא הרכבל (הגונדולה) להר סולפור (Sulphur Mountain) הצופה על האזור. גובה ההר הוא 2300 מטר והגובה בו נמצאת תחנת הרכבל הוא 750 מטר פחות, אבל אבא ואני בחרנו לטפס את השישה קילומטר בדרך לפסגה ולא עלינו בגונדולה. נדב ידע שהמסלול שאני ואבא הולכים לעשות ארוך ותלול, אבל גם הוא רצה ללכת איתנו למסלול, אבל בסוף אמא ונדב החליטו לעלות בגונדולה. אחרי טיפוס ארוך ומתיש הגענו לפסגה.

הנוף שבפסגת ההר הוא קסום ורואים בנוף נהר ארוך, אגמים, ורכסי הרים. בפסגת ההר יש בקתה שנועדה פעם למדוד את מזג האוויר.

אחרי טיול נפלא ירדנו ברכבל הישר חזרה לעיר הנחמדה באנף ולארוחת ערב.

2.8 רפטינג-

זה היום השישי בהרי הרוקיז והיום הזה הוא יום מיוחד בשביל נדב כי נדב הלך ביום זה לרפטינג הראשון שלו. וגם בשביל זה היה יום מיוחד כי זה היה הרפטינג הראשון שחתרתי בו והרפטינג הכי מסוכן שהייתי בו. היו בשיט הזה המון רפידיים (שזה מפלים בנהר) והוא היה מאוד גבוה ודי מסוכן. אבל שכחתי להזכיר שהמדריך בסירה שלנו היה המדריך הראשי וזה הרגיע את אבא שקצת חשש לנדב שישב לו מקדימה.

במהלך השיט המדריך הסביר כי לפני שנה היתה הצפה בנהר שעשינו רפטינג בו והוא סחף חלק מהיר. היה מרתק לראות איך המים והאבנים הרסו את היער באזור השיט.

שכחתי גם לכתוב שלפני שהתחלנו התקלקל מזג האוויר והתחלנו לשמוע רעמים, אבל הגשם התחיל רק בקטע האחרון ואז היינו רטובים מכל הכיוונים. אבל הגשם מלמעלה היה החלק החם יחסית כי המים בנהר היו בקור של ארבע מעלות – מה שלא הפריע לי לקפוץ לנהר קפוא בסוף השיט! בקיצור אנו ממליצים מאוד על רפטינג באזור בנאף:

בדרך חזרה חשבנו שנראה חיות אבל זה לא קרא. כבר כמה ימים שאנחנו לא ממש רואים חיות בטבע, אבל זה עומד להשתנות.

3.8 הנסיעה מבאנף לווטרטון – יום החיות

זה כבר היום השביעי שלנו בהרי הרוקיז ואנחנו נוסעים, דרך הרי ואגמי הקאנסאזיס, בדרך הארוכה מבאנף לווטרטון (שמורת טבע אחרת ודי רחוקה בהרי הרוקיז).

בדרך לשם אתם לא תאמינו מה ראינו - ראינו מוס! בעצם אבא ראה מוס נקבה שותה מאגם.

כשראינו את המוס ניסינו להתקרב למוס. אבא נסע בתקווה למצוא מסלול כזה ובסוף מצא כזה וכולנו ירדנו עד למקום שיכולנו לרדת. האדמה שהלכנו בה היתה בוצית מאוד ובסוף הגענו הכי קרוב שיכלנו להגיע וראינו שליד המוס נמצאים להקה גדולה של אווזים. ראיתי שהמוס היה נקבה והנקבה הזאת היתה גדולה, מדהימה ויפה יותר מרוב נקבות המוסים. בקיצור המוס היה ממש לא יאומן!

אנו ממשיכים לנסוע לווטרטון ופתאום אנו רואים שני תישי הרים ושלושה גורים-מתבגרים עומדים ואוכלים בצידי הדרך. חשבתי זה מראה לא יאומן מדהים מעבר לכל דמיון, אבל לא תאמינו מה ראינו עשר דקות נסיעה אחר כך – עדר שלם!

העדר התקבץ סביב המכונת ובסוף בא גם התיש הגדול ביותר – ראש העדר- והסתובב לו על הכביש כמו מלך.

בהמשך הדרך ראינו גם איילים. בהתחלה ראינו גור ואמא שלו חצר של בית באחת העיירות ואז בהמשך הנסיעה ראינו איילה מדהימה שחצתה את הכביש בדהרה וקפצה בקפיצה מרשימה מעל הגדרות משני צידי הכביש, אבל זה היה קצת עצוב כי הבן שלה, אייל גור מסכן עד מאוד, ניסה להגיע אל אימו אבל נעצר בצד הכביש, ממש לפני הגלגלים של אבא שלי שעצר. אני מקווה שהאמא מצאה אותו בהמשך.

לקראת ההגעה אמרתי לאמא ואבא שעכשיו צריך רק לראות דוב כדי להשלים יום מושלם.

לקראת ערב הגענו לפארק ווטרטון ואתם יכולים לנחש. בכניסה לשמורה ראינו אנשים אחרים שעצרו לראות ואמרו שיש דוב. אנחנו חיכינו וראינו את הדוב גריזלי ואפילו קרוב מספיק לראות את הדוב הגרזלי המרשים עד שואף לאינסוף.

בקיצור ראינו חיות מרשימות אלים בהרי הרוקיז.

4.8 פארק ווטרטון - מסלול ארוך ומדהים בבוקר וערב הדובים

מסלול קנדרי אנדרסון:

זה כבר היום השמיני שלנו בהרי הרוקיז והיום אני הלכתי מסלול של יותר מ-21 קילומטר מאגם קמרון עד לעיירה. זה היה המסלול הארוך הכי יפה שהיה לי ולאבא שלי. ראינו בנוף: אגמים, קרחונים, יער, פריחה יפה, רכסי הרים, נהרות ומפלים. מאגם קמרון עד לאגם ווטרטון היו עוד חמישה אגמים, כך שאני ואבא קוראים למסלול זה מסלול שבעת האגמים. הנוף שראינו בו היה מעבר לכל דמיון!

אמא ונדב התחילו איתנו את המסלול והלכנו עד לאגם הפסגה (summit lake) ונדב הלך 9 קילומטר וזה המסלול הכי ארוך שלו בחייו. הנה הנוף מהאגם שראה נדב:

אני ואבא המשכנו לשם במעלה תלול מעבר לקו העצים עד לפסגת ההר שגובהו כ-2680 מטר. מההר ראינו אגמים אלפיניים (אגמים בגובה רב שאליהם גולשים קרחונים ושלגים).

אחרי הפסגה התחלנו לרדת את הדרך הארוכה מאוד – עוד 12 קילומטר וירידה של מעל 1000 מטר. בדרך הגענו לאגם קנדרי שהיה מוקף בשלגים ואנחנו התגלשנו בדרכנו אליו. מהאגם היה צריך לחצות בגשר שלג וזה היה קצת מורכב – בדרך החלקתי והצלחתי לעצור בערך מטר מהמים הקפואים – אבא הרים אותי בקושי למעלה. המשכנו בדרך לעוד שני אגמים ומפל מדהים באמצע הדרך ביניהם, עד שהגענו לאגם אנדרסון, אגם אלפיני נוסף ומרוחק מהמסלול. אבא ואני החלטנו להוסיף למסלול עוד חצי קילומטר כדי להגיע אליו. מזג האוויר התחמם קצת ואנחנו החלטנו לקפוץ למים הקפואים – אחרי שניה יצאנו קפואים ומרוצים.

ומשם עוד שבעה קילומטר ארוכים בירידה התלולה שבסופם גם שמענו את הרעמים מהשמיים שהתקדרו, עד שהגענו לחדר. עייפים מאוד אבל גם מאוד מרוצים.

טיול אחר הצהריים לקניון הסלע האדום וההפתעות שבדרך:

לקראת ערב יצאנו לנסיעה לראות את קניון הסלע האדום שבאמת מורכב מסלע אדום שמוסיף לו את יופיו המדהים מאוד מאוד. בקניון הסלע האדום יש גם, כמו בכל הקניונים היפים, מפלים יפים מאוד וגם נהרות. נדב טיפס שנעליו היו הפוכות במסלול שלא נועד לטיפוס.

ואז חווינו חוויה מרגשת, יפה, ומיוחדת אפילו למישהו ששנה בהרי הרוקיז – ערב הדובים - ראייה של שבעה דובים בערב אחד.

היו שני סוגים של דובים שראינו: דוב שחור ודוב גריזלי והיה ארבע פעמים שעצרנו בכביש וראינו דובים. את הדוב הראשון ראינו מרחוק יחסית בדרך הלך כשהתחלנו את הנסיעה, אבל זה היה כלום לעומת הדרך חזרה. בנסיעה ראינו זכר מרשים וגדול במיוחד מסוג דוב שחור שהיה בצדי הכביש והיה ממש קרוב אל האוטו, חצה את הכביש ממש אלינו ובילה כמה דקות ממש ליד המכונית שלנו.

מיד כאשר הוא התרחק אחורה הופיעו מקדימה ממש לפנינו שני דובים שחורים גורים ואמא שלהם מחפשים בריז (פירות יער). הם היו ממש קרובים והגורים היו מאוד מאוד חמודים ומרשימים והגורים עמדו על הרגלים. אחרי שהם אכלו הם החליטו להתקדם על הכביש לפנינו וכך הם הלכו להם ואנחנו נוסעים לאט מאחוריהם:

לבסוף כבר אחרי כמעט חצי שעה של תצוגת דובים החלטנו לנסוע, אבל אז ציפתה לנו הפתעת אלים נוספת – על הגבעה לידינו ראינו דוב גריזלי גור ואמא שלו. איזה סיום לערב.

5.8 פארק גליישר – הדרך אל השמש (going to the sun road)

זה היום התשיעי שלנו בהרי הרוקיז ואנחנו עוזבים את קנדה ואת פארק ווטרטון ומגיעים לארצות הברית לפארק גליישר (שזה באנגלית ה"קרחון"). היום אנחנו עושים את הדרך המרכזית בפארק שנקראת הדרך אל השמש (going to the sun road).

כבר בתחילת הדרך אנחנו עוצרים בקניון בגוון ירוק יפה מאצות בסלעים שיש בו מפלים ותצפית לאבן אדומה כמו קניון הסלע האדום שראינו אתמול.

משם אנחנו עולים "בדרך אל השמש" ורואים נופים שאי אפשר לחלום עליהן וביניהם מפל ליד הכביש, קרחון גדול וממנו יורד מפל, אגם, וקניון יפה. אחרי הנופים שאפילו בחלום הכי טוב ויפה אי אפשר לראות אותם, עצרנו בנקודה הכי גבוהה ועשינו מסלול הליכה בו ראינו אפילו דברים טובים יותר.

מסלול האגם הנסתר: אבא הבטיח אחרי המסלול הארוך אתמול שנעשה רק מסלול קצר של 500 מטר, אבל בסוף זה היה הרבה יותר – כחמישה קילומטר אבל היה שווה. במסלול זה ציפו לנו הפתעות – כבר בהתחלה עברנו את קו השלג והלכנו בשלג בנופים מדהימים. כאן ראינו מרמיטה ענקית שהפחידה את אמא והרבה עיזי הרים מרשימות בגודלן.

הדבר הכי יפה שראינו במסלול הזה היו שני עיזי הרים שישבו להן בשלג.

ובחזרה למרמיטה – אחרי שראינו מרמיטה מסתבר שכל החיות שראינו עד עכשיו וחשבתי שהיו מרמיטות היו חמוסים, והיום ראינו מרמיטה אמתית (וגם המון חמוסים חמודים).

בקיצור טיול זה היה נפלא והוסיף לנו הרבה חיות שהיו חסרות לנו.

בקיצור טיול זה היה נפלא והוסיף לנו הרבה חיות שהיו חסרות לנו.

בדרך למטה לכיוון המלון אבא ראה דובה ושני דובים קטנים חוצים בשחיה את הנהר. עד שהבנתי מה קורה פספסתי את המחזה. איזה אכזבה.

6.8 פארק גליישר – יום מנוחה

אחרי הימים המהנים מאוד והארוכים מאוד הגיע לנו יום קל. בבוקר הלכנו לפארק ילדים קטן בו נהנינו מתחרות משפחתית סוערת של מיני גולף.

מהצהריים בילינו ליד אגם מקדונלד בשמורה. נדב שמע מקדונלד וביקש כל הזמן שניצלונים וביחד דמיינו שבתחתית האגם נמצאת המסעדה המקורית של מקדונלד. את רוב אחרי הצהריים בילינו בשחייה באגם ובקריאה רגועה לידו. לקראת ערב הלכנו למלון העתיק בשמורה שנבנה לפני כמעט מאתיים שנה על-ידי אדריכלים משוויץ ואכלנו במסעדה במלון.

7.8 מוזיאון המדע בעיר בוזמאן:

ביום זה עשינו נסיעה ארוכה לכיוון פארק ילוסטון. אחרי יותר משש שעות נסיעה הגענו לעיר בה עצרנו ללילה בעיר בוזמאן לפני השמורה המפורסמת ילוסטון, אבל מהר מאוד הסתבר שזו לא סתם עצירה.

אפילו לא תצליחו לדמיין איזה מוזיאון מדהים או מרשים עצרנו בו. במוזיאון המדע בעיר בוזמאן יש תערוכות פי שניים ופי שלושה יותר יפות מהמוזיאון המפורסם יותר בעיר סיאטל: תערוכה על המורשת האינדינית שבה ראו נשקים שהיו לאינדיאנים, תערוכה של לטאות מכל העולם של משפחת הגקונים המרשימה, תערוכת דינוזאורים מדהימה שמרשימה יותר מהתערוכה בסיטאל פי ארבעה או חמישה, ותערוכת חלל קטנה אבל מגניבה שרואים בה מטאורים אמיתיים פי חמישה עשרה יותר טובה מזו של סיאטל.

בתערוכת הדינוזאורים רואים דגמים ענקיים של דינוזאורים, עצמות אמיתיות של דינוזאורים ומאובנים אמיתיים של דינוזאורים. יש בתערוכה גם הסברים איך החוקרים שמצאו את העצמות חפרו ובסוף מצאו אותם.

אחרי התערוכה עצרנו בעיר ולמזלנו היה בה יום של מוזיקה ואוכל ברחוב שמתקיים בערב- זה אולי לא היה דבר כל כך מרשים לראות אותו, אבל לשמוע זה כן. רקדתי לצלילי מוזיקת קנטרי שפשוט קשה לא לאהוב אותה המון ונהנית והוצאתי אנרגיה.

8.8 הדרך לילוסטון – דרך שן הדוב – רכסי הרים ושלג ורוד

קמנו בבוקר מתרגשים לקראת הכניסה לפארק ילוסטון בדרך המפורסמת – דרך שן הדוב.

דרך שן הדוב היא דרך הררית מרשימה המתפתלת בין הרים בגובה אדיר, מעל שלושת אלפים מטר. עצרנו לתצפית על האגמים האלפינים ושם ציפתה לנו הפתעת טבע גדולה – ראינו בונה שהיה על הסלע מול הנופים המדהימים. צילמנו את הבונה עם הנוף (תראו בדיוק במרכז של התמונה, מסתכל עלינו)–

מעבר לנופים המרשימים, ציפתה לנו בדרך שן הדוב הפתעה מעבר לכל ההפתעות של כל האלים פי 2 ראינו שלג ורוד. כשראינו את השלג הורוד ממש לא האמנו שיש דבר כזה ולכן יצאנו לטייל עליו. זו היתה הנקודה הגבוהה ביותר בנסיעה כולה – שלוש אלפים שלוש מאות מטר.

9.8 הצד הצפוני של השמורה – יום עמוס ונפלא

בוקר הביזונים - ראייה של חמש להקות של ביזונים (כלומר בפאלו): זה כבר היום השנים עשר שלנו בהרי הרוקיז וסוף סוף אנחנו הגענו לילוסטון ולא הייתם מאמנים שראינו את הדברים שראינו בילוסטון אפילו אם הייתם רואים את מה שראינו!

אז הנה כשהגענו לילוסטון ציפה לנו הפתעת אלים. בבוקר התחלנו לנסוע במזג אוויר מעונן ובין העננים הצלחנו להבחין לאורך הדרך בשלושה איילים ואנטילופה אחת. ואז השתפר מזג האוויר ונכנסנו לעמק הלאמר. שם ראינו עדר אחד גדול של בפאלו ועצרנו מתרגשים (במרחק בטוח, הבאפלו מאוד מסוכנים). התרשמנו אבל זה רק ההתחלה כי עדר הביזוניים שראינו לא היה קרוב ממש למכונית שלנו.

כשהמשכנו ראינו עוד עדר ביזוניים שחצה את הכביש ממש לפנינו וראינו את הקרניים, הרגליים, וביזון גדול שמרשים אפילו את כל האלים יחדיו. אבל אלו היו עדרים קטנים....

אף אחד לא יאמין אפילו בעוד מיליארד שנה ליופי האדיר שראינו אחרי זה. ראינו עוד עדר ביזונים ושמענו אותם נוהמים כמו דובי גרזלי וחוצים את הכביש ממש לעברינו.

בהמשך עצרנו בנקודת תצפית על אזור הסוואנה בו נמצאות הרבה חיות. מממש לידינו ראינו אנטילופה ובמרחק עדר אנטילופות שעמד ממש לצד ביזון ענק. לאנטילופות קרניים ורגליים מאוד מרשימות ולדעתי הן יפות פי עשרה מאיילים. בקיצור זה היה בוקר מעולה שראינו בו דברים מרהיבים.

נהר ילוסטון: נהר ילוסטון זה אחד מפלאות ילוסטון. מהמקום בו חנינו לא ראו אותו בכלל, אבל טיפוס קל מהמקום בו חנינו למסלול של שישה קילומטר הוביל אותנו לנוף מעבר לכל דמיון. ראינו את נהר ילוסטון ממצוק לצידו הלכנו במסלול.

לא סתם הפארק נקרא ילוסטון – האבן הצהובה – על שם הקניון. מהמצוק ראינו היטב את האבן הצהובה שהופכת אפילו את הנהר לקצת צהוב. כשהלכנו ראינו מלמעלה עשן מהגופרית שיש בנהר, זרם מים גדול, הרי נחושת וקניון גדול ולצידו סלעים משוננים ומדהימים.

כשהתחלנו לחזור מהמצוק לכיוון הכביש שמענו נהמות מפחידות, אלא קצת פחדה מדובים וגם כשהבינה שמדובר בעדר ביזונים אדיר זה לא ממש הרגיע. לאחר חמישה קילומטר כשהגענו לציד הכביש המסלול היה מוקף בביזוניים ונאלצנו לקחת טרמפ כדי להיחלץ מהביזונים. עצרנו דייג עם משאית קטנה והוא לקח לנו טרמפ, היינו בבגיג והחוויה הזאתי היתה כפית מאוד.

בקיזור נהר ילוסטון הוא מדהים מעבר אפילו לדמיון הטוב ביותר.

ממות: אנחנו באמצע היום הכי טוב שהיה לנו בטיול זה. לא יאמין אף אחד איזה פלא של ילוסטון ראינו בהמשך במעיינות החמים של ממות. בממות ראינו טרסות בכל מיני צבעים, מעיינות חמים בכל מיני צבעים, בוץ מבעבע ועשן מגופרית. כל מה שהיה חסר שזה יראה כמו גהנום זה גייזרים. ואחרי שסיימנו את המסלול הקצר ראינו בדרך עדר איילים קנדים.

בקיצור ממות' זה מקום מרשים אלים:

אומגות בגרדינר: זה ערב לא יאומן שעשיתי בו טיול אומגות של פעם בחיים. אחרי נסיעה של חצי שעה מגרדינר והליכה רגלית קצרה עם כל הציוד הכבד (שגרם לי להתלונן על המשקולות), הגענו לאמצע היער ושם חיכו לנו ארבע אומגות ארוכות וגשר חבלים אחד. גלשנו באומגות הארוכות והמפחידות במהירות אדירה וזה היה כיף אלים.

10.8 תופעות וולקניות בילוסטון

נהר חצי חם חצי קר (ליד ממות'): זה בוקר נפלא כי בבוקר זה הייתי בחוויה של פעם החיים שהיתה חיבור בן נהר חם לנהר קר וגם ביום זה המצאתי אמונה שיכולה לשנות את האנושות.

בתור התחלה אני אספר לכם על חווית הנהר הקפוא שאליו זורמים מפלים קטנים של מים מנחל רותח. באמצע בין המים הקפואים למים הרותחים אפשר וכדאי להתרחץ. החוויה הזו היתה קסומה, מרגיעה, ומיוחדת מעבר לכל דמיון. ותוך כדי שאנחנו יושבים לנו במים החמימים היתה גם הפתעת אלים כשראינו אייל שהגיע לשתות מהנהר הקפוא.

עכשיו כשסיימתי לדבר על החוויה של פעם בחיים אני אדבר על האמונה החדשה עליה חשבתי תוך כדי שחיה במים הנעימים. האמונה החדשה שהמצאתי היא החילונדתית והיא שילוב בין האמונה החילונית לאמונה הדתית. הבלוג הזה עוסק בטיול שלנו אז רק אגיד בקצרה שהרעיון הוא שאלוהים היה קיים כאשר הנוצר היקום והוא תכנן את כל היקום ואז נעלם. לנו נותרה חובה אחת והיא לשמור על היצירות של אלוהים (כדור הארץ) וגם אם יהיה עוד כוכב עם חיים לשמור עליו ועל היצורים החיים בו.

נוריס: נוריס זה מבין פלאי ילוסטון. כפי שבטח הבנתם כל ילוסטון הוא אזור פעיל מאוד מבחינה וולקנית ולמעשה כל הפארק הוא הר געש פעיל בו קיימות תופעות וולקניות – בריכות וולקניות וגיזרים ויש כאן גם הרבה רעידות אדמה (אבל אין כאן הר געש מתפרץ עם לבה). נוריס הוא אחד האזורים הפעילים יותר. האזור בו ביקרנו נראה יותר כמו כוכב אחר מאשר כדור הארץ – אדמה צהובה או לבנה, נהרות ומקווי מים ומפלי מים רותחים בצבעים תכלת, כחול וכתום. כאן גם ראינו את הגייזר הראשון שהתפרץ לידינו וגם למדנו על הגייזר הכי גדול שנמצא כאן (כשהוא

מתפרץ הוא עולה לגובה של מאות מטרים אבל הפעם האחרונה שזה קרה היתה לפני עשר שנים). בקיצור נוריס זה ממש מקום עוצר נשימה.

אתר הבריכות והגייזרים התחתון והנסיעה חזרה – ראיית ציפור שלך: מנוריס המשכנו לאתר בריכות וגייזרים מדהים נוסף. אבא ואני רצנו לקראת גייזר מתפרץ גדול למדי והתלהבנו מאוד. אחרי הריצה הזאת גילינו שאנחנו עייפים והתחלנו בנסיעה למלון.

בדרך חזרה עצרנו לראות עדר איילים. העדר היה מורכב משלוש אמא ושלושה גורים. ההפתעה שציפתה לנו שם הייתה ציפור דורס בשם שלך שצבעיה חום, לבן, ושחור ויפיה כיופי של ירח מלא והשקיעה הכי יפה בעולם.

11.8 יום אחרון בילוסטון – הקניון הגדול, המפלים והגייזרים

קניון ילוסטון והמפלים הגדולים: זה הבוקר של היום האחרון שלנו בהרי הרוקיז ובבוקר שלו אנחנו נוסעים לקניון הגדול של ילוסטון שבתוכו זורם נהר ילוסטון. אנחנו מגיעים לאזור בו נמצא המפל הגדול והיופי מעלף אלים. בקניון ראינו מצוקים בכל מיני צורות והמפל כל כך גדול עד שהוא יוצר קשת יפיה.

צעדנו במסלול לאורך המצוק ומשם ירדנו במדרגות שמתקרבות למפל ואז הבנו שמדובר במפל "התחתון" כי ראינו עוד מפל אדיר והוא נקרא "המפל העליון". בקיצור קניון ילוסטון, מפל ילוסטון ונהר ילוסטון ממש מעלפים אלים מרוב היופי שלהם.

משם, בדרכינו לגייזרים הגדולים, ראינו תופעות טבע נוספות. את הר געש האפר (volcanic mag) ולידו את מערת פה הדרקון ואת אגם ילוסטון היפה שאליו גולשים גם נהרות חמים ובריכות וולקניות. אחרי הצהריים הגענו לאזור הגייזרים הגדולים.

הגייזרים הגדולים: זה הערב של האחרון שלנו בהרי הרוקיז ובערב הזה אנחנו הולכים לראות האולד פייתפול (Old Faithful Geyser) - הגייזר המפורסם בעולם שמתפרץ כל 90 דקות לגובה 35 עד 55 מטר. הגייזר המפורסם הזה הוא הגייזר המתוזמן הכי גבוה בעולם ולכן קוראים לו "הזקן הנאמן". לראות את ההתפרצות זה ממש כמו הר געש מתפרץ. יחד איתנו צופים באירוע אולי אלפי אנשים על הספסלים מסביב, אבל הם מתפזרים מהם אחרי ההתפרצות ואנחנו

ממשיכים לטייל בשמורה המרימה מסביב. ככה זה עם התיירים הרגילים הם מתפזרים מהר לאחר שהם רואים משהו.

אחרי כחצי שעה הליכה ולאחר שעברנו הרבה גייזרים "שקטים" שלא התפרצו, הגענו ל"ריבר גייזר" (כלומר גייזר הנהר). שם חזינו מקרוב בהתפרצות המרהיבה שלו וראינו בו הפתעת כשהוא התפרץ היו שני ביזוניים באזור וההתפרצות בכלל לא הבהילה את הביזונים האדישים. וגם, שוב ראינו קשת ואם תסתכלו היטב בתמונה, תוכלו לראות את הקשת שנוצרה מהפגישה בין מי הגייזר לשמש:

בדרך חזרה ראינו עוד בריכות וולקניות והרבה גייזרים מעשנים וגם את גייזר הטירה (castle geyser). גייזר הטירה מיוחד בכך שהצורה דומה למבצר עתיק. אני התרשמתי מאוד מאוד מהצורה שהגייזר הזה מתפרץ. לא ראינו שום גייזר כזה בעולם.

בדרך חזרה למלון, עייפים מאוד, בנסיעה האחרונה שלנו בהרי הרוקיז ראינו קיוט. קיוט זה כלב פרא דומה לזאב רק קטן יותר. ראינו אותו במשקפת וראיתי שהקיוט היה שחור עם ראש אפור שראינו במשקפת אחרת. בשבילינו זה היה מרגש כי ראינו בנהרי הרוקיז את כל חיות המפורסמות כל מקיוטים וזאבים (חוץ מפומה שקשה מאוד לראות בטבע).

12.8 נסיעה ארוכה במדבריות איידהו ונוואדה וסופת ברקים מרשימה:

זה היום שאנחנו יוצאים מהרי הרוקיז ומתחילים בנסיעה הארוכה לעבר הבית של יואב (החבר של אבא) באזור סן פרנסיסקו. אחרי נסיעה ארוכה של כ-5 וחצי שעות הגענו למערב הפרוע, הכביד הפך לישר ומסביבנו עוד ועוד ערבות פרועות.

במערב הפרוע ציפה לנו הפתעת טבע ענקית - ראינו סופת ברקים ענקית ומיוחדת עד שואף לאינסוף. ניסיתי לצלם את סופת ברקים אבל לא הספקתי. הסופה נעה צפונית לנו והברקים היו זוהרים וקרובים. מאיימים להגיע אלינו אבל רחוקים מספיק כדי שלא נפחד מדי. זו היתה חוויה מיוחדת מאוד.

13.8 אגם טוהו :

זה כבר היום של הנסיעה השנייה שלנו לכיוון סן פרנסיסקו והיום אנחנו עוצרים לבלות באגם טוהו שהוא האגמים האלפיני הגדול בארצות הברית וגם מהיפים באגמיה.

הגוון של אגם טוהו יותר יפה אפילו מאגם אמרלד ויש לאגם זה כמה צבעים בהיר מאוד, כהה מאוד. באגם זה טיפסנו על סלעים והצטלמנו עליהם ואפילו ראינו לטאה אפורה וממש משגעת. לאחר שהתרשמנו מיופיו של האגם - בין האגמים היפים שראינו בטיול, עצרנו לבילוי אחר צהריים בחוף חולי.

משם המשכנו בנסיעה לעבר פולסום ושם אמא יצאה בערב למסע קניות באאוט לייט הגדול ואנחנו כאלנו במסעדה מצויינת. אמא מוסרת שזה מרכז קניות גדול, זול ומומלץ בדרך בין סן פרנסיסקו לאגם טוהו (folsom premium outlet). בערב סיפרו לנו על ההפתעה שמצפה לנו למחרת – אמנם מאוד מאוד מנהייתי מהפארקים בטבע, אבל זה באמת הזמן לפארק שעשועים גדול.

14.8 פארק שעשועים וגן חיות - רשת ששת דגלים ממלכת התגליות (six lags –) : (discovery kingdom)

בבוקר עוד הספקנו לראות במקלט החיות המקומי של פולסום את החיות אותן לא ראינו בטבע בילוסטון – את הפומה ואת הזאבים ומשם הישר אל פארק השעשועים.

אין דברים כמו מופעי חיות בפארק זה והכיף שאנחנו עושים במתקנים.

אז עכשיו אתם רוצים לדעת מה הדברים שעשינו? אז אני יספר לכם מה אני עשיתי כי אני הייתי בהכי הרבה מתקנים.

עשיתי יחד עם כל המשפחה את רכבות ההרים המרטיבות – הפלאש הגדול והספארי שהוא מעין מתקן רפטינג. עשיתי גם את כל רכבות ההרים, חוץ מאחת, כולל אלה שאבא ואמא אמרו שהם זקנים מדי בשבילם. ביניהן רכבת קונג וסופר מן, ועוד אחת ששכחתי איך קוראים לה.

הפארק הוא לא פארק שעשועים רגיל אלא למעשה גן חיות ענקי בו ראינו חיות כמו אריות, טיגריסים, אריות ים, פינגווינים, נחשים, זאבים, פומות, פילים, טריגונים (אותם ליטפנו!!!) וכרישים (אותם לא ליטפנו...). ראינו גם מופעי חיות מדהימים - מופע נמרים, מופע קרקס מיוחד עם דולפינים, מופע של ממלכת החיות, מופע אריות ים ואת מופע הדולפינים המפורסם שבתמונה. בתמונה לידה, אני מלטף נחש!

בקיצור היה לא יאומן בפארק השעשועים המופלא הזה.

15.8 אזור מפרץ סן פרנסיסקו – סיור באוני' סטנפורד ופייסבוק וגם – ראיית דולפינים:

אוניברסיטת סטנפורד: זה היום הראשון שלנו באזור סן פרנסיסקו ואנחנו לא הולכים בדיוק לסן פרנסיסקו. היום אנחנו הגענו לביקור קצר אחת מהאוניברסיטאות הטובות בארצות הברית ובעולם - אוניברסיטה סטנפורד. האוניברסיטה יפה מאוד. ראינו בה פסלים יפים, כנסייה יפה, גנים, פרחים ובניינים מרשימים.

פייסבוק: מאחת האוניברסיטאות הטובות בעולם הגענו בנסיעה קצרה לאחת החברות המרשימות בעולם. יואב (החבר הכי טוב של אבא) לוקח אותנו לסיור בפייסבוק. יואב סיפר והראה לנו מה יש בפייסבוק. למדנו בפייסבוק איך האבטחה שלהם ואיך הארגון שלהם פועל. לספר לכם משהו? המבנים של פייסבוק מעוצבים כמו דיסניוולרד ולעובדים יש גישה חופשית למשחקי וידאו, לגו ועוד וגם בתי קפה ומסעדות. היה לנו ממש כיף בפייסבוק. שיחקתי בלוגו ובמשחקי וידאו ובסוף גם קנינו לכולנו את החולצות המפורסמות. בקיצור מאוד נהנו בפייסבוק.

גני פילולי: משם המשכנו לבית של איש עשיר בשם מדיסון שעבד בחברת הספנות ונתן למתנת חתונה את האחוזה הלא יאומנת הזאת לבתו שלא עבדה קשה כמוהו בחברת הספנות והיא

תרמה את האחוזה הזאת לכיף של המבקרים. מדיוסון היה איש מאוד עשיר והסיור בבית האחוזה ממחי זאת – ראינו את כלי המטבח מזהב ובקבוקי יין כל כך יקרים שהיו בכספות. החלק המרשים באחוזה הוא הגנים המפורסמים והיפים עד עילוף. והנה התמונות שלהם –

חוף הדולפינים – Half Moon Bay: אחרי הצהריים נסענו לחוף האוקיאנוס במפרץ הקרוי "חצי הירח". מצאנו חוף חולי יפה ונדב ואני שקענו במלחמת חרבות, עד שפתאום ציפתה לנו הפתעת טבע ממש לא צפויה. ראינו דולפינים שוחים קרובים מאוד לחוף. היינו כל כך רגועים ומופתעים עד ששכחנו לצלם אותם.

16.8 ביקור בעיר סן פרנסיסקו – היום הראשון

נמל בסן פרנסיסקו: זה היום הראשון שלנו בסן פרנסיסקו עצמה והחלטנו ללכת היום לראות את הנמל של סן פרנסיסקו. בנמל סן פרנסיסקו ראינו את כלא אלקטרז הלא יאומן, את גשר הזהב המפורסם, צוללת מלחמה וגם ספינת מלחמה.

כשהמשכנו בהליכה שלנו עד למזח 39 (pier 39) ציפתה לנו הפתעת טבע וגם הפתעת אלים. ראינו כ-50 או 60 אריות ים וכלבי ים שנחים ומשחקים על רפסודות עץ. הסיפור של תופעת טבע זאת הוא שלפני שלושים שנה פלשו אריות הים למזח לאחר שברחו מהים כנראה בגלל הכריש הכי מסוכן בעולם (העמלץ הלבן). הם עצרו באזור זה כנראה כי הם ידעו שעמלצים לבנים פוחדים מבני אדם ונשארו עד היום.

אה, נזכרתי שלא סיפרתי לכם שקודם לכן ראינו דייגים חותכים דגים לכלב ים ענק שקפץ כל פעם לאכול את הדגים שהדייגים הגישו לו.

בקיצור מאוד מאוד התרשמנו מהנמל בסן פרנסיסקו שהוא אחד הנמלים מפורסמים בעולם.

בדרך חזרה עצרנו ברציף 43 שם ממוקם המוזיאון המגניב של מכונות הצעצועים. במוזיאון היו מכונות משחק, מכונות מוסיקה ומשחקי ווידאו ישנים מאוד, חלקן אפילו מלפני מאה שנים. היום גם מתקני הופעות חמודות וקטנות ששימשו בירידים של פעם ואפשר היה לחוש כמו ביריד מלפני מאה שנה.

רכבת הטרם הישנה: זה הערב של היום הראשון שלנו בסן פרנסיסקו עצמה ואנחנו החלטנו ללכת לרכבת הישנה והמאוד מיוחדת שמטפסת ויורדת את הרחובות התלולים של העיר. אחרי המתנה ארוכה בתור עלינו לרכבת וזו היתה חוויה מרשימה, מדהימה, מוזרה, ומהנה ממש כמו עיר זאת עצמה. נסענו עד לתחנה הסופית ביוניון סקוור ובדרך טיפסה הרכבת את רחוב הייד התלול מאוד וצללנו במדרונות משם כשאנחנו מרגישים היטב כל עלייה וירידה כיוון שהרכבת פתוחה ואנחנו ישבנו בצד הפתוח. והנה התמונה של הטרם שלנו ושלי עליה—

17.8 ביקור בעיר סן פרנסיסקו – היום השני

הגנים היפנים: זה היום השני שלנו בעיר סן פרנסיסקו עצמה והחלטנו ללכת לגן יפני מקסים מדהים ומפתיע. זה היה ללא ספק הגן היפני הכי יפה שהייתי בו. ראינו בו פסל עתיק יחסית לפסל בארצות הברית משנת 1790, ודגים יפים, בניינים יפים וכל זה עם פרחים יפים מאוד. הגן היפני היה ממש מעלף מרוב יפיו.

רחוב לומבר: משם המשכנו למוזיאון המדע, אבל נדב ואני ביקשנו לנסוע ברחובות הלולים שגרמו לנו התרגשות רבה. בסוף הנסיעה ברכב שהרגישה לפעמים כמו סיבוב ברכבת הרים הגענו לרחוב לומבר – הרחוב התלול והמפותל ביותר בעולם. זמן מצויין להצטלם במקום המפורסם ביותר בעיר-

מוזיאון המדע החדש – ה Exploratorium: משם הגענו למוזיאון המדע החדש והמשוכלל שממוקם על אחד המזחים אל מול הים ואשר הוציאו עליו שליש של טריליון דולר. היה במוזיאון זה תערוכת מוזיקה נפלאה שסיפרה על תכונות גלי האור, תערוכות ביולוגיה מעניינת בה ראינו

גם מוטציות ותערוכה מדהימה על תופעות טבע בה ראינו גייזר מעבדה מתפרץ והבנו טוב יותר את שראינו בילוסטון. בקיצור מוזיאון המדע היה פשוט מלהיב.

Little china- סין הקטנה: זה הערב של היום השני שלנו בסן פרנסיסקו והחלטנו היום לראות את סין הקטנה. זה רובע מיוחד בעיר בו גרים הסינים ובו מרגישים כמו בסין. רואים באזור זה חנויות מקסימות של דברים סינים ובתים שנראים כמו מקדשים ועליהם פסלי דרקון ופסלי בודהה. בקיצור מאוד נהנו מסין הקטנה.

18.8 יום קניות באוטלייט הגדול ליד גילמור

את כל היום בילינו במרכז הקניות הענק. חוץ מחנות דיסני המופלאה שם אין לי הרבה המלצות, אבל להורים שלי כן.... נעבור ליום הבא.

19.9 סנטה קרוז ופרקים לחופי האוקיאנוס האטלנטי

בקתת המסתורין ליד סנטה קרוז: זה היום האחרון שאנחנו בטיול זה ואנחנו לא ידענו שהיום הזה יהיה כל כך טוב. ראשית כל הלכנו לבקתה שיש בה כוח משיכה שונה מבכל מקום אחר בעולם. כוח משיכה כזה שמושך למטה וכזה שמושך למעלה.

רוצים לדעת מה הסודות של הבקתה? אז אתם לא יכולים כי אף אחד לא יודע, אבל שאתה בתוך הבקתה אתה נוטה הצידה וקשה יותר לעלות בגבעה שבה תלויה הבקתה פי שתיים מבקתות אחרות בגובה שלה. הבקתה שתלויה במדרון זזה למקום זה בעקבות רעידת אדמה וטוענים שכוח הכבידה המסתורי הזה החזיק אותה במקומה. במהלך הסיור הדגימו לנו תופעות משונות כמו כדורי ביליארד וזרם מים שנעים בכיוון ההפוך מכוח המשיכה. בקיצור אנחנו ממליצים לכם מקרב לב לבוא לבקתת המסתורין וכיוון שזה לא כתוב בספרים בעברית על האזור מצרפים גם תמונה ולינק <http://www.mysteryspot.com> /:

פארק השעשועים שעל חוף הים בסנטה קרוז: זה הצהריים של היום האחרון בכל הטיול שלנו ועצרנו לפיקניק בחוף בעיירה סנטה קרוז. הופתענו (גם ההורים) כשהתגלה לידינו ממש על החוף פארק שעשועים שבכלל לא תכננו להיכנס אליו. לאחר שהבטחנו להורים שנתנהג יפה כל

הטיסה השתנו התוכניות ולא תאמינו איזה הפתעה ציפתה לנו. בפארק ממוקמת רכבת הרים מופלאה וארוכה במיוחד, בין הכי כיפיות שלי. בוודאי שהוא רכבת ההרים הכי וותיקה עליה עליתי, היא הרכבת החמישית הכי ותיקה בארצות הברית והתמונות הראשונות ממנה הן בשחור לבן. גם רייד הספלאש היה מאוד מוצלח ונדב ואמא סיפרו שרכבת השדים מוצלחת במיוחד (אמא אמרה שמדובר ברכבת השדים הטובה ביותר שהיא ראתה).

שמורת פילי ים על חוף האוקיאנוס: הטיול מתקרב לסיומו ואנחנו מתרגשים, אבל לא מוותרים על עוד חוויה. החלטנו לנסות את המזל שלנו ולראות אם נראה פילי ים. הגענו לפארק אניו נואבו הממוקם על שפת האוקיאנוס ואליו מגיעה מדי קיץ להקת פילי ים שמשתכנת על חופיו. הגענו מאוחר מדי, או לפחות כך חשבנו כי השומר אמר שלא נספיק את המסלול בגלל השעה המאוחרת.

אני ואבא לא ויתרנו והתקדמנו מהר במסלול ובסוף ציפתה לנו הפתעה אדירה. ראינו את עדר פילי ים, חיות מדהימות כמעט יותר מכל החיות שראינו בטיול הזה שבאו לשמורה כדי להזדווג וצילמנו את החיות המדהימות והענקיות האלה.

אתם יודעים משהו על פילי ים? אם אתם לא יודעים אז אני אספר לכם קצת. פילי ים הם חיות ענקיות שמשקלן כבוגרים הוא עד חמישה טון, כן נכון – 5000 קילוגרם. מדובר בחיות בעלות יכולת צלילה מרשימה והן יכולות לצלול לגובה מייל (קילומטר ושש מאות מטר) ויכולות להישאר בעומק זה שעתים שלמות. בקיץ, כאשר הם שורצים על החוף שישה עד שמונה שבועות, הם לא אוכלים כלל וניזונים מהשומן של עצמם.

בדרך חזרה האטנו מעט את הקצב ונהנינו מנופי הפארק והאוקיאנוס. בדרך כהפתעת סיום ראינו שלושה איילים אחרונים, אמא ושני גורים (במבים). אז ראינו גם שלט שאומר שיש נחשים במקום. באותו רגע כשאמרתי לאבא שלא ראינו נחשים בטיול ואני רוצה לראות ואבא אמר שכבר לא נראה, ציפתה לנו ההפתעה הכי גדולה - ראיתי נחש יפיפה בצבעים ירוק כהה, צהוב, חום, וקצת כתום.

אחרי שסיימנו את החוויה בשמורה, עצרנו בפארק נוסף על שפת האוקיאנוס (Pestcadero State Park) ועשינו בו פיקניק ונחשו מה - גם במקום הזה יש אבנים צהובות כמו בילוסטון.

סיכום הטיול:

בסיכום הזה כל בן משפחה יגיד מה הוא חשב על הטיול הזה. דבר הפתיחה של כל המשפחה הוא שזה היה, ללא כל ספק הטיול, הכי טוב שלנו.

נדב- היה כיף! לא היה לי כיף יותר בחיים! היום הכי כיף שלי היה פארק השעשועים. היה כל כך כיף שעצוב לי לחשוב על החזרה.

אבא - הטיול הגשים את כל מה שייחלנו לו והיה הגשמת חלום. דומה שכל שמורה בה ביקרנו היתה יפה מהקודמת עד שקשה לבחור את הרגעים היפים בטיול. האם גאספר בה עשינו הייק מרהיב בקרחון המלאך ונחשפו לראשונה לנופי הרוקיז? האם הרגע הראשון בו ראינו את הדובה עם שני הגורים בגאספר? האם דרך הקרחונים בין גאספר לבאנף העוברת כולה בנופים המרהיבים ביותר שעין אנוש יכולה לראות? האם המפל הגבוה ואגם אמרלד הפסטורלי ביוהו? או שמא הנופים המפורסמים בפסגת הדרך אל השמש בפארק גליישר? או אולי נופי ילוסטון המרהיבים על הקניון הגדול, המפלים ותופעות הטבע המצויים בהם? כל אלה היו רגעים מופלאים ומופלאה מכל היתה האווירה המשפחתית - הפכנו למשפחה המטיילת ונהנינו מכל רגע. ואם צריך לבחור יום אפתיע ואבחר דווקא את הפארק הקטן ביותר - ווטרטאון - ואת היום בו עשיתי עם אריאל את ההייק הtrul והמדעים של 21 קילומטר בנופים המשתנים ובסופו היה בונס - בשפתו של אריאל "ערב שבעת הדובים".

אמא - האמת היא שקצת חששתי מטיול כה מחייב של חודש ימים. לא ידעתי עם נצליח להינות כשהטיול כולל כל כך הרבה שטח, נסיעות, ק"מ ומיילים... אבל כל חששותי התבדו. היה מרהיב עין, מאלף אלים וכל ביטוי אחר שאריאל המציא. היו זמנים מרגשים ומפעמיים כמו המעקב אחר דובים, טיול האומגות, הרפטינג, וטרקים מרהיבים. אבל, יותר מכל נהנתי מרגעי החסד בהן נתגלה לפתע עוד מפל, סתם אגם, במבי או חוף יפה שבתפאורה שלהם הילדים חייכו, שיחקו, שאלו שאלות ולפעמים (פחות מהצפוי (-: - רבו...).

דבר הכותב (אריאל וינשל): אני מסכים עם כמעט כל דבריו הנגועים ללב של אבי, אבל היום שאני הכי אהבתי היה היום שראינו בו את הביזוניים בילוסטון, טיילנו לאורך נהר ילוסטון ועשינו את האומגות. אני מסכים גם עם נדב ומתאר את פארק השעשועים כגן עדן מלהיב. אני מסכים גם עם אמא שגם הקטעים הקטנים בטיול היו כיפים, אבל לא הריבים עם נדב...

היו בטיול הזה המון חוויות שלא דמיינתי ואני מקווה שאם תעלו על עיקבותנו במסלול הזה גם לכם יהיו.

עכשיו כשראיתם איזה טבע נפלא יש בעולם הזה, אנא עזרו לי לשמור עליו!